ಸಂಪುಟ: 3 ಸಂಚಿಕೆ: 1 ಜನವರಿ 2023

ಪ್ರಗ್ಯಾಂಬು

cGanga

ಗಂಗಾ ನದೀ ತಟ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ

ಈ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಡೈಜೆಸ್ಟ್‌ನ ಉದ್ದೇಶವು, ಭಾರತೀಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಾನ್ಪುರದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ನದೀ ತಟ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ (cGanga) ಮೂಲಕ ಹೊರತರುವುದಾಗಿ, ಜಲ ಮತ್ತು ನದಿಗಳ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಮತ್ತು ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ವಿವಿಧ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಬಂಧಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕರ ನಡುವೆ ಹರಡುವುದು.

ಇದರಿಂದ ನದಿಗಳು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹರಿಯಲು...

ಪ್ರಗ್ಯಾಂಬು ಮುಂಚಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಬ್ಬಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಿಧ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಬೀರಿದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಗ್ಯಾಂಬು ಇಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ, ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ನದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಮರಣೋತ್ತರ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ವಿಭಿನ್ನ ಸಮುದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೂ, ಜೈನ್, ಸಿಖ್ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮೃತ ದೇಹಗಳನ್ನು ಅಂತಿಮ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಂತಿಮ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಮರಗಳು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಇವು ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಹೆಚ್ಚಳ ಮತ್ತು ವನವಿಲೋಪ ತೀವ್ರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ಕಾಡುಗಳು ನದಿಗಳ ಪರಿಸರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಕಾಡುಗಳ ಕಡಿತವು ನದಿಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ನದಿಗಳು ಜೀವನದ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದು, ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಮರಣಾದಂತರ ಸಹ ದೇಹದ ನದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಗ್ಯಾಂಬು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮರಣೋತ್ತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿವಿಧ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿತವಾಗಿರಬಹುದೇ ಅಥವಾ ಇತರವುಗಳು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಿರಬಹುದೇ? ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವಾದ ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿತವೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ವಾಸ್ತವಿಕ ಮತ್ತು ತಾರ್ಕಿಕ ವಾದಗಳುಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕೋಣ.

ಭಾರತ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿಶ್ವದ ಹಲವೆಡೆ, ಮರಣೋತ್ತರ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ದೇಹದ ದಹನದ ಮೂಲಕ ನೆರವೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಏಷ್ಯನ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಶವದಹನವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶವದಹನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದೇಹವನ್ನು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜನತೆ ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಲಿಲ್ಲ?

ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನವು ವ್ಯಾಪಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವೀಕಾರ ಪಡೆಯದಿರುವ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶತಮಾನಗಳ ಹಳೆಯ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಆತ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ತೊರೆದು ಸ್ವರ್ಗದತ್ತ ಸಾಗಲು ನೆರವಾಗುವುದಾಗಿ ನಂಬಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶವದಹನದಲ್ಲಿ, ಮೃತರನ್ನು ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ ನಂತರ, ಪುತ್ರ, ಮೊಮ್ಮಗ ಅಥವಾ ಇತರ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಕರು "ಮುಖಾಗ್ನಿ" ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಧಿಯನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಅಂತಿಮ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

- ಸಂಬಂಧಿಕರು ಚಿತೆಗೆ ಅರ್ಪಣೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- "ಕಪಾಲ ಕ್ರಿಯಾ" ಅನ್ನುವ ವಿಧಿಯನ್ನು "ಮುಖಾಗ್ನಿ"ಯ ನೀಡಿದ ಕೆಲಕಾಲ ನಂತರ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆ ಆತನ ಆತ್ಮವು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಪಾಲ ಕ್ರಿಯಾ ನಂತರ ಮಾತ್ರ ಹಿಂದಿನ ಹುಟ್ಟಿನ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಅಳಿಸಲಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವು ಹೊಸ ಜೀವನದತ್ತ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ.
- ಪಾರಂಪರಿಕ ಚಿತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮರದ ಜೊತೆಗೆ, ಗೋಮಯ, ಕರ್ಪೂರ, ತುಪ್ಪ ಮತ್ತು ಧೂಪ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ, ದಹನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕದನ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಧೂಪ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದುರ್ವಾಸನೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೃತರ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಸಹ್ಯಪಡುವಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಮೀಪದ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಈ ವಾಸನೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತರೆ ಸವಾಲುಗಳು

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಸವಾಲುಗಳು ಕೂಡಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮೃತದೇಹದಲ್ಲಿ ಪೇಸ್‌ಮೇಕರ್ (ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ ಒಂದು ಯಂತ್ರ) ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ದಹನಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ

ಪೇಸ್‌ಮೇಕರ್ ಸುಡುವುದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ದಹನ ತಪಾಸಣ ಯಂತ್ರ ತಪ್ಪಾಗಬಹುದು. ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಮಾಹಿತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಮೇರಿಕಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಯುರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳು ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದೆ ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮೃತರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೆಒಳಗಾಗಿದ್ದು ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚು, ಆದ್ದರಿಂದ ಮೃತದೇಹದಿಂದ ಯಂತ್ರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ, ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಮೃತದೇಹದಿಂದ ಯಂತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಬಹುದು, ಮತ್ತು ಮೃತದೇಹದ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುವುದೂ ಕಷ್ಟ.

ಸವಾಲುಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಕಳವಳಗಳು ಭಾರತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ

ಭಾರತೀಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಶವಸಂಸ್ಕಾರಾಲಯಗಳ ಬೃಹತ್ ಹಂತದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸವಾಲುಗಳಿವೆ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ಗೋಮಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮರದ ಮೇಲೆ ದಹನ

ಈ ಆಯ್ಕೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ, ಯಂತ್ರದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಮೃತದೇಹವನ್ನು ಗೋಮಯದಿಂದ ತಯಾರಿಸಲಾದ ಮರದ ಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ದಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದು ನಿಜವಾದ ಮರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗೋಮಯವನ್ನು ದಹನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ವಿಧಿ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲಾ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬಹುದು, ಇದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ: ಈ ಮರವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತು, ಅಂದರೆ ಗೋಮಯ, ಹೇಗೆ ಪೂರೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ?
ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಗೋಮಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿವೆ, ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಸಂಘಟಿತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ಯೋಜಿತ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಈ ಪೂರೈಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಇದು ಹಲವಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಘನ ತ್ಯಾಜ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿರಂತರ ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಈವರೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಡಿತ ಉಂಟಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಹೀಗಾಗಿ 24 ಗಂಟೆಗಳ ನಿರಂತರ ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ?
ಯಾವುದೇ ತಾಂತ್ರಿಕ ದೋಷ ಉಂಟಾದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ಶವದ ದಹನವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬಹುತೇಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಡೀಸೆಲ್ ಚಾಲಿತ ಜನರೇಟರ್‌ಗಳ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಡೀಸೆಲ್ ಜನರೇಟರ್‌ಗಳಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿತ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಳಸಿ ಶವದ ದಹನವನ್ನು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನೀತಿ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳು

"ಮೋಕ್ಷಧಾಮ" ಅಥವಾ ಚಿತೆ ಮೈದಾನಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮ, ಪಟ್ಟಣ ಮತ್ತು ನಗರದಲ್ಲಿ ಇವೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಸಾವು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಶವಸಂಸ್ಕಾರಾಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವು ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ? ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಭೂಮಿ ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ? ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳು, ಹುಲ್ಲು, ಗಿಡಗಳು ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಮ್ಮ ನಗರಗಳ ಮಹಾಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಗರ ಆಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಜಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಇದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ

ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಶವಸಂಸ್ಕಾರಾಲಯಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರೈಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿದ್ಯುತ್ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವಲ್ಲಿ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ನದಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅನೇಕ ಪರಿಸರ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯೇ?

ಮೇಲಿನ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದಲ್ಲಿ, ದಹನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ಭಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವತಾಪಿತ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಹನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಶವದ ಸಂಪೂರ್ಣ ದಹನಕ್ಕಾಗಿ ಕನಿಷ್ಠ 75 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ತಕ್ಷಣ 300 ಕಿಲೊವಾಟ್ ತಾಪಮಾನ (300 kwh) ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಮಾಣದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ದಹನದಲ್ಲಿ, ಶವವು 1200 ಡಿಗ್ರಿ ಫಾರನ್‌ಹೀಟ್‌ಗೂ ಹೆಚ್ಚು ತಾಪಮಾನದಲ್ಲಿ ಸುಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಹನ ವಿಧಾನವು ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದು, ದಹನ ಭಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾಲುಷ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವಿವಿಧ ಆಧುನಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಮತ್ತು ಫಿಲ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ದಹನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಾರ್ಬನ್ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್‌ನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವುದು ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಶವದ ವಿದ್ಯುತ್ ದಹನವು 534.6 ಪೌಂಡು ಕಾರ್ಬನ್ ಡೈಆಕ್ಸೈಡ್ ಅನ್ನು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾವು ಇದನ್ನು ಪಾರಂಪರಿಕ ಚಿತೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಣೆಕಟ್ಟು ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಉಳಿದಿವೆ. ದೊಡ್ಡ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಸ್ಥಳಾಂತರವು ತಾನೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿವೆ. ಅಥವಾ, ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಸುಡುವ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪಾದಿಸಿ, ಆ ವಿದ್ಯುತ್ ಮೂಲಕ ಶವವನ್ನು ಸುಡುವುದಾದರೆ, ಈ ವಿಧದ ದಹನವನ್ನು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯೆಂದು ಕರೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸವಾಲಾಗಿದೆ.

ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದ ಪರಿಹಾರ

ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರವು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆವನ್ನು ಹೇರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಒಂದು ಮಧ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇದು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಾವಿನ ನಂತರ ಶವದ ಅಂತಿಮ ವಿಧಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಆಯ್ಕೆಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

ವೇದಿ ಚಿತೆ – ಆರ್ಯ ಸಮಾಜದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅಂತಿಮ ವಿಧಿಯನ್ನು ಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಚಿತೆ ಸಾವಿಗೋಸ್ಕರ "ಹವನ ಕುಂಡ" ಮೇಲೆ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಆಳದಲ್ಲಿ ವೇದಿ ರೂಪದ ಚಿತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮರದ ಬಳಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆರ್ಯ ಸಮಾಜದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಅನೇಕ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಧಾರಿತ ಮರದ ಶವದಹನ – ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಲೋಹದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿದ್ರಿತ ಫಲಕವನ್ನು ಇರಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮರದ ಚಿತೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಹನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚಿತೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಿಂದ ಹವೆಯನ್ನು ಒಳಹೊಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗಾಗಿ ದಹನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ವೇಗವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪಾರಂಪರಿಕ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮರದ ಬಳಕೆ 2 ರಿಂದ 3 ಪಟ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವೆಚ್ಚವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಸಹ ಅನುಕೂಲಕರ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಗುಜರಾತ್ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮುಕ್ತಿಧಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಜನತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿತೆ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮರವನ್ನು ಉಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ಪರಿಸರ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ದೃಢೀಕರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ತಟ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ (cGanga) ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಯಾದ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ.

ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ದೆಹಲಿ ನವದೆಹಲಿಯ ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಷನ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿರುವ ವಿವಿಧ ವಿಧಾನಗಳು ಅಂತಿಮ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಪರ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮುಂದಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಉಕ್ತ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಆಯ್ಕೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

ವಾಯು ಆಧಾರಿತ ಶವದಹನ

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಅನಿಲ(Gas) ಆಧರಿಸಿದ ದಹನದ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಒದಗಿಸಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಮರದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾಡು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಪರಿಪ್ರೇಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ನ್ಯಾಷನಲ್ ಗ್ರೀನ್ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವತ್ತ ರಾಜ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿಹೇಳಿತ್ತು.

ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನ

ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಶನ್ ಫೌಂಡೇಶನ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನದ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಜಟಿಲತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ 100 ಕಿಲೋವಾಟ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇದರಿಂದ ಅವರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವೆಚ್ಚ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಹೊಸ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಕೇವಲ 80 ಕಿಲೋವಾಟ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿಯಷ್ಟೇ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದು, ಅದನ್ನು 24 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒದಗಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪೂರ್ವತಾಪನ (ಅಂದರೆ ಬಳಸುವ ಮುನ್ನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಸಿಮಾಡುವುದು) ಸಮಯವೂ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ವೆಚ್ಚವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಶವದಹನದ ಆಯ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ-ನಗರ ಆಡಳಿತಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗದಂತೆ ಹೊಸ ಘಟಕದಲ್ಲಿ ನಿವಾರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಬಾರಿ ಈ ಆಯ್ಕೆ ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವೀಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿದೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

ಜೈವ ಇಂಧನ ಆಧಾರಿತ ದಹನ

ಟಾಟಾ ಎನರ್ಜಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ (ಟೇರಿ) ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಜೈವ ಇಂಧನದ ಗ್ಯಾಸ್‌ಫೈಯರ್ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಚೂರುಮರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ದಹನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಪಾರಂಪರಿಕ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಮರದ ಬಳಕೆಯು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ದಹನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ

ಅದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಹೊಸ ವಿಧಾನ

ಈ ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ, ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪಾರಂಪರಿಕ ರೀತಿ ಹಾಗೆ ಮರದ ಚಿತೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಪಾಲ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯಾ ವಿಧಿಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ, ಶವವು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಚಿತೆಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಕಕ್ಷೆಯೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಶವವನ್ನು ಸ್ಟೇನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಬೆಡ್ ಮೇಲೆ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ, ಶವವು ಬೆಡ್ ಸಹಿತ ಮುಚ್ಚಿರುವ ಕೋಣೆಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ದಹನ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಫಿಲ್ಟರ್‌ಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದ್ದು, ಭೂರವೇ ಪೈಪ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಹವೆಯನ್ನು ಒಳಗೆ ತೂರಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಹನದ ವೇಳೆ ಹೊರಬರುವ ಹೊಗೆ ಮತ್ತು ಬೂದಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣಗಳನ್ನು ಫಿಲ್ಟರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ ಮಾತ್ರ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾನಿಕಾರಕ ವಾಯುಗಳು ಮತ್ತು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಣಗಳು ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ 80 ರಿಂದ 100 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ ಮರ ಮಾತ್ರ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾರಂಪರಿಕ ಚಿತೆಯಲ್ಲಿ 300 ರಿಂದ 400 ಕಿಲೋಗ್ರಾಂ ಮರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ, ಪಾರಂಪರಿಕ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಯ ಪರಿಸರದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ದಹನದ ನಂತರ, ಸಂಬಂಧಿಕರು ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಬೂದಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಚಿತ್ರ 1: ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಮರದ ತುಂಡುಗಳು ಮತ್ತು ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸುವ, ಗೋಬ್ಬರದಿಂದ (ಗೋಮಯ) ತಯಾರಿಸಲಾದ ಇಂಧಿ.

ಚಿತ್ರ 2: ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರುವ, ಉಚಿತ ವಿಕಿರಣ ನಿಯಂತ್ರಣದೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶವದಹನಕ್ಕೂ ಎರಡು ಮರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮರದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸುಧಾರಿತ ಮರದ ಆಧಾರಿತ ಶವದಹನ.

ಒಂದರಿಂದ ಒಂದು ಮತ್ತು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಂತರ, ಸಂಬಂಧಿಕರು ಅಸ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೂದಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯೇ, ಗುಜರಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಸೌರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ದಹನ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪುಣೆಯ ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ಸಿಎನ್‌ಜಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ದಹನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳೂ ಇವೆ

ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಂತಹ ಅತಿಮುಖ್ಯ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಟಿಪ್ಪಣಿ ನೀಡುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ದಹನದ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಐದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮೌಲಿಕ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲ ರಚನೆಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ಸರಿಯಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ, ಮೇಲೂ ಹಲವು ಆಯ್ಕೆಗಳು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇವುಗಳ ಹೊರತಾಗಿ, "ಸ್ಮೃತಿ ವನಗಳು" ಮತ್ತು ಮುಕ್ತಿಧಾಮಗಳ ಸುತ್ತ ನಗರ ಅರಣ್ಯಗಳಂತಹ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನಿರಂತರತೆ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಡುವೆ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಸ್ಥಿಗಳ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮತ್ತು ನದಿಗಳು

ಅಂತ್ಯಸಂಸ್ಕಾರದ ಮೂರನೇ ದಿನ, ಚಿತೆಯ ಬೂದಿ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಸ್ಥಿ ಮತ್ತು ಬೂದಿಗಳ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮಾಲಿನ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅಸ್ಥಿಗಳು ಮೂಲತಃ ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಮ್ ಫಾಸ್ಫೇಟ್‌ನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಸ್ಥಿ ವಿಸರ್ಜನೆಯ ನಂತರ, ಈ ಮೂಲಾಂಶಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಸರ್ಜನೆವರೆಗೆ ಮಾನವ ಜೀವನದ ಚಕ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವಿಸರ್ಜಿತ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಖನಿಜ ಲವಣಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ನದೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಷಕಾಂಶಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ ಜಲಚರಗಳ ಜೀವ ಚಕ್ರದ ಭಾಗವಾಗುತ್ತವೆ.

ಇಂದು ಇಂದಿನಿಂದ ಶಾಶ್ವತವರೆಗೆ...

ನದಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರ ಮಹತ್ವವಿದೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಇಂದಿನ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಧರ್ಮದ ಪಯಣವು ನದಿಯ ಹರಿವು ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಂತೆ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಶಾಲ ಸಮುದಾಯವು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಅನೇಕ ಹಂತ ಹಂತದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾವು ನಂತರ ನಡೆಯುವ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದರೆ, ಹಿಂದೆ ಈ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಮಗ ಅಥವಾ ಮೊಮ್ಮಗನೇ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಂತೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅನೇಕರಿಗೆ ದಾನಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ, ಅವರು ಜೀವಂತವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಅಂಗಾಂಗಗಳನ್ನು ಸತ್ತ ನಂತರ ದಾನ ಮಾಡಲು ಬದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಕುಟುಂಬವು ಕೂಡ ಈ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಇಡೀ ಶರೀರವನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲಿ. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ, ದಹನದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮರುನಿರ್ವಹಿಸಲು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಚಿತ್ರ 3: ಸಕಲ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಿರುವ ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯ ಇಂಧನ ಮೂಲ (ವಿದ್ಯುತ್ ಅಥವಾ LPG/CNG) ಬಳಸಿ ವಿಕಿರಣವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸುಧಾರಿತ ಶವದಹನ. ಎಲ್ಲಾ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳು ಗ್ರೀನ್ ರೆವಲ್ಯೂಶನ್ ಫೌಂಡೇಶನ್, ನವದೆಹಲಿಯಿಂದ.

ಸಮಾಜವು ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾದಾಗ, ಈ ಪ್ರಗ್ಯಾಂಬು ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಾಜ ಮುಂದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಬಹುದು, ತಮ್ಮ ಕಾಡುಗಳು, ನದಿಗಳು ಮತ್ತು ಪರಿಸರದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ. ನಮ್ಮ ಜೀವನಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ, ನಮ್ಮ ನದಿಗಳು ಇಂದಿನಿಂದ ಶಾಶ್ವತವರೆಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತವೆ.

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ಗಂಗಾ ನದೀ ತಟ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ (cGanga)

ಭಾರತೀಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಕಾನ್ಪುರ್, ಕಾನ್ಪುರ್ 208 016, ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ, ಭಾರತ

Email:info@cganga.org,Website:www.cganga.org,ContactNo.:+915122597792

©cGanga,2023